ChristenUnie
Staphorst

Voorzitter,

Ik begin deze Algemene Beschouwingen met een beeld, een sculptuur.

Dit beeld staat in de tuin bij het hoofdkwartier van de Verenigde Naties in New York. Het is in 1959 door de Sovjet-Unie geschonken.
Het beeld is gemaakt door Jevgeni Voetsjetitsj, nota bene een Oekraïner. Hoe wrang is dat?
Een krachtig beeld, van een smid die bezig is een zwaard om te vormen tot ploegijzer. Op de sokkel staat een tekst uit Jesaja 2, vers 4: "Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander volk, geen mens zal meer weten wat oorlog is."
Het beeld staat symbool voor het einde van geweld en het begin van de wereldvrede.

Hoe anders is het nu: was het maar zo dat wapens werden omgebouwd tot gebruiksvoorwerpen. Het omgekeerde gebeurt juist: er worden koelkasten en stofzuigers gestolen om daar de hardware uit te halen en de chips die nodig zijn om raketten te produceren. Oekraïne smeekt de NAVO-landen om meer wapens. Dagelijks zien we de misselijkmakende beelden van wat terrorisme en oorlog aanricht. Beelden uit Oekraïne, uit Israël, uit Gaza. En ik noem ook het conflict in Nagorno-Karabach, waar maar weinig media-aandacht voor is.
Ontferm u Heer, geef vrede.

In Nederland kunnen deze conflicten en het terroristische geweld maar zo brandstof vormen voor polarisatie. We zien in ons land het antisemitisme oplaaien. In de grote steden, maar ook in dorpen. In de landelijke politiek, maar ook in gemeentepolitiek. Vlaggen worden verbrand, volken en landen worden van de kaart geveegd, in de prullenbak. Wat een haat!
Dit jaar hebben we in onze gemeente regelmatig stilgestaan bij het oorlogsleed en de vrijheid die we nu hebben. Op 4 mei de Dodenherdenking. Op 5 mei op het Kerkplein in Rouveen, op 21 september bij het Wijde Gat, op 3 oktober bij Kamp Conrad. Ik ben geraakt door de betrokkenheid, toewijding en waardering van de Joodse gemeenschap bij deze herdenkingen. De vrijheid die wij hebben en de ruimte die we elkaar gunnen in de samenleving is ontzettend kostbaar en maakt ons dankbaar. Maar het is ook kwetsbaar. En dat brengt mij bij de volgende vraag:

Krijgt of hoort uw college vanuit de Staphorster samenleving (politie, handhaving, jongerenwerk, scholen) ook verontrustende signalen over discriminatie, vreemdelingenhaat, uitsluiting of antisemitisme?

Dan kijken we naar de begroting 2024. We zien voor 2024 en 2025 positieve cijfers. Daarna neemt de onzekerheid toe en moeten we rekening houden met tekorten. We vertrouwen erop dat het nieuwe kabinet onze zorgen deelt en recht zal doen aan de oproepen van de Nederlandse gemeenten om hierin tegemoet te komen.

Voorzitter, om terug te komen op dat ploegijzer. De ploeg staat symbool voor de landbouwer, voor voedsel, voor voedselzekerheid en bestaanszekerheid. Ook de bestaanszekerheid van de boeren zelf. Onzekerheid rondom vergunningen en het intrekken daarvan, de stikstofplannen, subsidies voor mestvergisters. We maken ons grote zorgen hierover.
Het is een goede keuze om ook in 2024 geld beschikbaar te stellen voor agrariërs om gebruik te kunnen maken professionele hulpverlening en coaching.
Maar ook hierbij geldt: voorkomen is beter dan genezen. Het perspectief voor boeren roept om nauwkeurig en doortastend smeedwerk van een vakbekwame smid.
Het college stelt voor om voor volgend jaar wel alvast 200.000 euro beschikbaar te stellen voor de vervolgstappen van de stikstofplannen: het zogenaamde Provinciaal Plan Landelijk Gebied. Ook al is er onzekerheid of gemeenten hiervoor een vergoeding ontvangen.

Wat is de laatste stand van zaken op dit gebied: Heeft u al een beter beeld hoe de provinciale coalitie vorm wenst te geven aan de plattelandsopgaven en de financiering daarvan?

Wonen is ook een van de bestaanszekerheden, sterker nog: het is een grondrecht. We horen veel signalen van jongeren voor wie een eigen plek onbereikbaar en onbetaalbaar lijkt te worden. Maar ook van ouderen die wel door willen stromen naar een kleinere woning. Uit onlangs gehouden onderzoekt blijkt dat er tot 2030 1341 woningen bij moeten komen. In 7 jaar! Dat zijn bijna 200 woningen per jaar. Daarnaast moet het percentage sociale huur omhoog.

In november zal het actieprogramma Wonen gepresenteerd worden, waarin uw college zal aangeven op welke wijze zij invulling wil geven aan de woningopgaven in onze gemeente. In de begroting van vorig jaar werd aangegeven dat dit begin 2023 al opgeleverd zou worden. In 2024 komt er een stedenbouwkundige structuurvisie. Voor je het weet ben je 2 jaar verder en loopt het aantal te

realiseren woningen op tot 270 per jaar. Twee jaar, terwijl onze jongeren nu soms al jaren zitten te wachten op een eigen stek.

Voorzitter, de ChristenUnie fractie wil bij deze Algemene Beschouwingen drie concrete punten naar voren brengen:

Het eerste concrete ChristenUnie punt is: Wij willen dat er in 2024 100 flexwoningen gebouwd gaan worden.

Honderd woningen, eventueel verdeeld over meerdere locaties.
Hiermee versterken we het aandeel sociale huur in ons woonprogramma en dat is onze dure plicht richting de omwonenden en bewoners van locatie Waanders: april 2025 loopt de huur af en moeten de statushouders die daar verblijven doorgestroomd zijn naar een andere woning. En het is ook onze dure plicht richting onze jongeren om hun de kans te geven een woonplek te bemachtigen…
We moeten daarbij slimmer samenwerken met lokale marktpartijen. Meer inzetten op het bereiken van maatschappelijke doelen met samenwerkingspartners.

We willen daarvoor graag flexibele bestemmingsplannen zien, waarin eenvoudig geswitcht kan worden naar andere woningtypes. Huur of koop, sociale huur of vrije sector, van starters tot senioren. Een flexibel woonprogramma, naar wens aan te passen aan de grillige vraagontwikkeling.

Een vraag hierbij is: staat de provincie het bouwen van 200 woningen per jaar toe in onze gemeente? En wat betekent het voor de leefbaarheid en het voorzieningenniveau in onze dorpen?

Voorzitter, we maken een stap van wonen naar veilig wonen. Brandveiligheid om precies te zijn, ons tweede concrete punt. In de afgelopen jaren hebben we in onze gemeente te maken gehad met een aantal grote boerderijbranden. Iedere keer houdt de buurt de adem in bij zo'n brand. En vooropgesteld: we hebben grote waardering voor onze lokale brandweermensen, helden zijn het. En mooi om te zien dat ook buurtbewoners tijdens of na de brand direct klaar staan. Met praktische hulp voor de getroffenen.
We maken ons echter wel zorgen over de bluswatervoorziening en dan met name aan de Streek. Want, door aanpassing van het beleid in de afgelopen jaren, heeft onze brandweer bij de eerste uitruk maar voor een paar minuten bluswater bij zich. Door de aanrijdtijden van noodzakelijke tankwagens uit buurgemeenten kan het gebeuren dat er na twee minuten tijdelijk geen bluswater is.
Daarbij wil Vitens graag af van de brandkranen, waarbij er met drinkwater geblust wordt. En gezien de drinkwaterschaarste in Overijssel valt daarvoor wel wat te zeggen.

Voorzitter: hoe kijkt u aan tegen de bluswatervoorziening in Staphorst? En deelt u onze zorg over de kritische factor na 2 minuten.

Ons derde en laatste punt gaat over vrijwilligers: ze zetten zich vaak jarenlang onvermoeibaar en belangeloos in voor onze samenleving. De lijst met organisaties en activiteiten waar ze zich voor inzetten is eindeloos. Ik hoor alle fracties hier hun inzet roemen.
Maar waarom laten we het bij woorden, voorzitter? Hoe mooi zou het zijn wanneer we vanuit de gemeente Staphorst een gemeentelijk waarderingsteken zouden kunnen uitdelen aan, en iedereen kent ze wel, van die vrijwilligers die, vaak op de achtergrond en liefst niet in de schijnwerpers, jarenlang actief zijn als vrijwilliger en uitzonderlijke bijdragen leveren aan onze gemeenschap. Een gemeentelijk waarderingsteken, met bijvoorbeeld een speld en een penning.
Het zou recht doen aan onze gemeenschap, voorzitter… Burgemeester!

Hoe kijkt het college aan tegen het introduceren van een eigen gemeentelijk waarderingsteken voor de inzet van vrijwilligers in onze samenleving?

ChristenUnie
Staphorst

Ik begon deze beschouwingen met het beeld van een smid, die een zwaard omsmeedt tot een ploegijzer. Het beeld straalt kracht uit, wilskracht. De wil en de kracht om vrede te bewerkstelligen. Vrede en veiligheid.
Ik sluit af met een citaat van Eleanor Roosevelt, de First Lady van president Franklin D. Roosevelt. Ze werkte bij de Verenigde Naties. Zij heeft gezegd: "Het is niet genoeg om over vrede te praten. Je moet erin geloven. En het is niet genoeg om erin te geloven. Je moet eraan werken."
Werken en, voor wie dat wil, bidden. Bidden voor vrede. Vrede in de wereld, op dit Europese continent, in Nederland, in Overijssel, in onze gemeente Staphorst, in onze eigen harten. Wij geloven dat onze Vredesvorst die vrede zal brengen, voorzitter, en we bidden iedereen in dit huis Gods zegen toe bij de taak die we hebben te doen. Bid en werk.

--

Fractie ChristenUnie Staphorst

Jan Carlo Bos
Luuk Hoeve
Klaas Piel
Alberto Schra
Meilof Troost